

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/183/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118203742
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118203742.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Žilina, Hodžova 11, proti žalovanému: Y. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom T., K L. tehelni XXXXX/XX, o zaplatenie 668,10 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 15Csp/63/2018-78 zo dňa 24.07.2018, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 342,98 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy splatným od 23.02.2018 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol, III. Vyslovil, že náhradu trov konania stranám nepriznáva.

2. Právne odôvodnil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie ustanovením § 497 Obchodného zákonníka, ustanovením § 1 ods. 2, § 2 písm. a/ a b/, § 7, § 9 § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 52, § 53 ods. 1, 2, 3 a 5, § 54 a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žalobca žalobcu je čiastočne dôvodná. Súd má za nesporne preukázané, že dňa 7.9.2015 bola uzavretá zmluva medzi sporovými stranami, na základe ktorej poskytol žalobca ako banka žalovanému ako klientovi dlžníkovi bezúčelový úver vo výške 1.000,- Eur za zmluvne dohodnutých podmienok. Povinnosťou žalovaného bolo úver uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 25,27 Eur v počte splátok 60 k dátumu splatnosti úveru dňa 20.8.2020. Súd podrobil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX - pôžička súdnej kontrole, či zmluva obsahuje obligatórne náležitosti vyžadované v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a dospel k záveru, že zmluva požadované obligatórne náležitosti obsahuje. Ďalej súd skúmal, či žalobca konal s odbornou starostlivosťou a dôsledne šetril bonitu klienta v súlade s ust. § 7 ZoSÚ a dospel k záveru, že danú povinnosť si žalobca dôsledne nesplnil. Zo Žiadosti žalobcu o poskytnutie úveru nevyplývajú výpovedné informácie na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver, pričom v žiadosti sa s výnimkou informácií týkajúcich sa základných parametrov požadovaného úveru, teda jeho výšky a doby splácania nachádza len informácia o žiadateľovi vo vzťahu k otázke bývania (podnájom), rodinného stavu (ženatý), vzdelanie SOU bez maturity, počet vyživovaných detí 0. V údajoch o príjmoch žiadateľa sa uvádza, že tento

je zamestnanec a starobný dôchodca bez uvedenia výšky jeho príjmov rovnako tak, ako aj výšky výdavkov. Z priložených reportov žiadne relevantné informácie pre potreby súdu nevyplývajú. Pokiaľ žalobca uvádza, že ako banka, ktorá dlhodobo vedie bežný účet klienta je schopná s odbornou starostlivosťou posúdiť jeho bonitu súd uvádza, že v prípade súdneho sporu súd musí posúdiť, či veriteľ konal s odbornou starostlivosťou a náležite rešpektoval zákon v ust. § 7 ZoSÚ. Nakoľko z pohľadu súdu si žalobca povinnosť konať s odbornou starostlivosťou nespĺnil, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v prípade hrubého porušenia povinnosti sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Keďže z predložených listinných dôkazov nevyplývajú informácie o príjmoch a výdavkoch klienta, súd považuje konanie dodávateľa za hrubé porušenie povinnosti, čo má za následok, že poskytnutý úver bol posúdený ako bezúročný a bez poplatkov. Súd zaviazal žalovaného len na úhradu nezaplatenej istiny, ktorá predstavuje sumu vo výške 342,98 Eur spolu so zákonným príslušenstvom. Dlhú sumu súd vypočítal spôsobom, že od poskytnutej istiny úveru 1.000,- Eur odpočítal žalovaným uhradenú sumu podľa predloženého prehľadu splácania vo výške 657,02 Eur a výsledná dlžná suma je 342,98 Eur na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovaného s príslušným zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy splatným odo dňa nasledujúceho po dátume zosplatenia 23.2.2018, a to až do zaplatenia. Úrok z omeškania má oporu v ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s vykonávacím predpisom. V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol s poukázaním na zdôvodnenie, keď poskytnutý úver posúdil ako bezúročný a bez poplatkov.

4. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ustanovením § 251, § 255 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP). Uviedol, že žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal, keďže žalobca v konaní bol prevažne neúspešný a prevažne úspešnému žalovanému trovy konania nevznikli.

5. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca a to iba v rozsahu zamietavej časti a prislúchajúcom výroku o trovách konania. Právne odôvodnil svoje odvolanie ustanovením § 365 ods. 1 písm. h/, f/ a e/ CSP. K prevereniu bonity má žalobca za to, že pokiaľ súd považoval návrh za neúplný tak ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie alebo opravu v zmysle § 129 ods. 1 CSP, ktorý citoval. Súd žalobcu na doplnenie žaloby nevyzval avšak napriek tomu vo veci meritórne rozhodol pričom uvedený postup je procesne vadný a žalobcovi ním bola odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva za účelom určenej ochrany jeho práv. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co 262/2018 zo dňa 18.01.2018 ktorým odvolací súd zrušil rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie. Z uvedeného uznesenia vyplýva, že v prípadoch neúplných podaní súd obligatórne vyzve a doplnenie takéhoto podania. Pokiaľ tak neurobí súd svojim procesným postupom znemožní žalobkyni, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva a preto dôjde k porušeniu jej práv na spravodlivý proces a to spôsobom na ktorý výslovne poukazuje. Rozhodnutie pripojil žalobca k odvolaniu. Zároveň poukázal na uznesenie Krajského súdu Žilina č.k. 11Co 33/2017-53 zo dňa 27.06.2017 ktorým bol tiež zrušený rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátená na ďalšie konanie. Jednalo sa tiež o prípad keď žaloba neobsahovala dostatočné skutkové odôvodnenie išlo o vadu žaloby a je povinnosťou súdu pokúsiť sa postupom podľa § 129 ods. 1 CSP o jej opravu alebo doplnenie. Z tohto rozhodnutia vyplýva, že súd je povinný podľa § 129 ods. 1, 2 CSP poučiť stranu sporu o nedostatkoch žaloby s uvedením lehoty a spôsobu ako má uvedené nedostatky odstrániť. Zároveň žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/25/2018-257 zo dňa 26.07.2018 v ktorom uviedol, že skutkové tvrdenia majú v sporovom procese osobitné postavenie aj vzhľadom k tomu, že sú jednou z formálnych náležitostí žaloby. Ak však žalobca uvedie skutkové tvrdenia ktoré nie sú dostatočne konkrétne alebo nekorešponujú s predloženými dôkazmi súd ich nemôže posúdiť. Môže len skonštatovať, že nemá k dispozícii dostatok skutkových tvrdení na to, aby v spore rozhodol či uplatnený nárok je alebo nie je oprávnený. Zamietnutím žaloby súd totiž rozhodne, že žalobca vo veci samej nárok voči žalovanému nemá a to či už preto, že mu nevyplýva z určitého skutkového základu alebo preto, že neunesol dôkazné bremeno. Ak však súd nedisponuje skutkovými tvrdeniami nevyhnutnými na to, aby dospel k záveru o neexistencii nároku alebo neunesení dôkazného bremena nemá ako v tomto okamihu rozhodnúť o zamietnutí žaloby. Nemôže v odôvodnení rozhodnutia podľa § 220 ods. 2 CSP uviesť ani to ako posúdil skutkové tvrdenia strán pokiaľ sú skutkové tvrdenia natoľko neurčité a neúplné, že ich nie je možné posúdiť. Aj v tomto prípade odvolací súd dospel k záveru, že súd mal postupovať

podľa ustanovenia § 129 ods. 1 CSP a žalobcu vyzvať, aby jeho skutkové tvrdenia konkretizoval tak, aby bol skutkový základ natoľko zrejmy, že umožní súdu prvej inštancie o nároku uplatnenom v žalobe rozhodnúť. Zároveň poukázal žalobca na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co 57/2017 zo dňa 29.06.2018 a Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co 262/2017-82 zo dňa 04.07.2018. Žalobca priamo v žalobe uviedol, že bonita žalovaného bola zo strany žalobca overená pred poskytnutím úveru v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Bonita žalovaného bola overená v žiadosti o poskytnutie úveru. Ďalej sú tu údaje zo spoločného registra bankových informácií a nebankového registra klientskych informácií a obraty na účte. Súd sa však vôbec nezaoberal navrhnutými dôkazmi a to konkrétne neskúmal údaje zo spoločného registra bankových informácií a nebankového registra klientskych informácií. V zmysle tejto skutočnosti nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Súd nesprávne uviedol, že žalobca nemal zistené výdavky a príjmy žalovaného. Žalobca súdu predložil žiadosť o úver žalovaného v ktorej je osobitná časť týkajúca sa výdavkov žalovaného. V danom žalobca poukazuje na povinnosť spotrebiteľa poskytnúť úplné presné a pravdivé údaje pre posúdenie jeho bonity v súlade s ustanovením § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. V súlade so zásadami CSP článok 5 a článok 2 ods. 1 s ohľadom na spravodlivú ochranu práv a nepriznanie právnej ochrany, porušeniu práva mal súd správne vyhodnotiť vec tak, že žalobca príjmy a výdavky žalovaného zisťoval tak ako to výslovne vyplýva aj z predloženej žiadosti o úver. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. V zmysle § 7 ods. 1 o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver pričom berie do úvahy najmä dobu na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výška spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Banka má za to, že povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 splnila. Pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver posúdila jeho príjmy a výdavky na základe údajov z reportu zo spoločného registra bankových informácií a z reportu zo sociálnej poisťovne. Zároveň banka posúdila údaje uvedené v žiadosti o úver, ktoré žalobca pripojil v prílohe v ktorej mal žalovaný zákonnú povinnosť uviesť úplne, presné a pravdivé údaje. Žalovanému bol poskytnutý úver na základe predschváleného limitu po zohľadnení obrátov na jeho účte pričom žalobca predložil výpisy z účtu žalovaného za obdobie od 09/2014 do 09/2015. K možnosti doplniť dokazovania v odvolacom konaní žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 16Co 25/2017-114 zo dňa 20.02.2018 ktorým súd zrušil rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie. Napriek tomu, že súd prvej inštancie nezavinil, že jeho rozhodnutie je nesprávne vzhľadom na v odvolacom konaní predložené dôkazy. Aj toto rozhodnutie žalobca pripojil v prílohe. Zároveň poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 11Co 7/2018-99 zo dňa 22.03.2018. Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd v zmysle ustanovenia § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zároveň a zaviazal žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

7. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o výroku o trovách konania v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 379 a nasledujúcich CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 CSP a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 29.03.2019 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti nie je dôvodné.

8. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav

správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

10. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedali vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

11. V napadnutej časti si odvolací súd osvojuje závery súdu prvej inštancie a na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu dopĺňa.

12. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že žalobca v postavení veriteľa banky a žalovaný ako klient, dlžník uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 242314-pôžička dňa 7.9.2015 podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a Zákona o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej poskytla banka ako veriteľ dlžníkovi úver vo výške 1.000,- Eur, druh - úveru pôžička, účel úveru - bezúčelový úver/ splatenie záväzkov klienta, úroková sadzba 17,9 %, poplatok za poskytnutie úveru 30,- Eur, výška anuitnej splátky 25,27 Eur, termín splatnosti prvej anuitnej splátky 21.9.2015, počet anuitných splátok 60, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky k 20. Dňu mesačne, splatnosť úveru 20.8.2020, spôsob splácania úveru inkasom z osobného účtu v banke, výška RPMN 21,45 % s uvedením predpokladu a spôsobu výpočtu, priemerná RPMN 33,96 %, celková čiastka, ktorú mal klient zaplatiť 1.546,20 Eur, odplata 20,09 %, úrok z omeškania 5 %, poplatok za vklad hotovosti na úver 2,50 Eur, poplatok za predčasné splatenie úveru alebo jeho časti 1 %/0,5 %/0% z predčasne splatenej čiastky, poplatok za vypracovanie dodatku k zmene zmluvných podmienok 40,- Eur, poplatok za upomienku za neuhradenie splátky 15,- Eur, poplatok za výzvu na splatenie úveru 30,- Eur, poplatok za potvrdenie a súhlasy k úverom vydané bankou na žiadosť klienta 25,- Eur, poplatok za potvrdenia o zostatku úveru s budúcim dátumom vydané bankou na klientovu žiadosť 50,- Eur.

13. Žalobca predložil súdu prehľad splácania úveru klientom do predčasného zosplatnenia, z ktorého vyplýva, že žalovaný uhradil celkom 657,02 Eur, z čoho žalobca započítal na úrok 325,12 Eur, na istinu 331,90 Eur, nesplatená istina predstavuje 668,10 Eur. Ďalej žalobca predložil súdu prehľad splácania po predčasnom zosplatnení = 0,- Eur, stav omeškaných splátok na úvere do zosplatnenia predstavuje 710,01 Eur, prepočet zmluvných úrokov 41,91 Eur, úrokov z omeškania 0,66 Eur.

14. Žalobca predkladal súdu listiny preukazujúce, že pri uzatváraní zmluvy so žalovaným konal s odbornou starostlivosťou predložením Žiadosti žalovaného ako dlžníka o poskytnutie spotrebiteľského úveru, z ktorého vyplýva, že žalovaný žiadal o výšku úveru 1.000,- Eur na dobu splácania 5 rokov. V žiadosti sa uvádza, že žalovaný je starobný dôchodca bez uvedenia príjmov a výdavkov. Žalobca tiež predložil report zo sociálnej poisťovne, údaj zo spoločného registra bankových informácií a nebankového registra klientskych informácií a kreditné a debetné obraty na bežnom účte klienta, podľa ktorých je banka, ktorá vedie bežný účet klienta podľa názoru žalobcu schopná s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu.

15. Žalobca ďalej predložil súdu výzvy preukazujúce, že žalovaného vyzýval na úhradu omeškaných splátok opakovaným upozornením listom zo dňa 20.12.2017 a vyzýval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 55,37 Eur do 25.12.2017 s možnosťou upozornenia na zosplatnenie úveru, keďže pohľadávka banky k dátumu upozornenia predstavovala 718,85 Eur.

16. Výzvou zo dňa 22.2.2018 žalobca úver zosplatnil a vyzval žalovaného na úhradu sumy vo výške 770,67 Eur najneskôr do 4.3.2018.

17. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom k 07.09.2015, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úveru.

19. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca si čo do povinnosti dôsledne šetriť bonitu klienta v súlade s ustanovením § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch dôsledne nespĺnil. I odvolací súd má za to, že zo žiadosti žalobcu o poskytnutí úveru nevyplývajú výpovedné informácie na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver. V žiadosti sa s výnimkou informácií týkajúcich sa základných parametrov požadovaného úveru teda jeho výšky a doby splácania nachádzala len informácia o žiadateľovi vo vzťahu k otázke bývania (podnájom), rodinného stavu (ženatý), vzdelanie SOÚ bez maturity, počet zvyživovaných detí 0. V údajoch a príjmoch žiadateľa sa uvádza, že tento je zamestnanec a starobný dôchodca bez uvedenia výšky jeho príjmov rovnako tak aj výšky výdavkov. Odvolací súd preto súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že z priložených reportov žiadne relevantné informácie pre potreby súdu nevyplývajú. Pravidlám formálnej logiky zodpovedá i názor súdu prvej inštancie, že aj keď žalobca uvádza, že ako banka ktorá dlhodobo vedie bežný účet klienta je schopná s odbornou starostlivosťou posúdiť jeho bonitu v prípade súdneho sporu súd musí posúdiť či veriteľ konal s odbornou starostlivosťou a náležite rešpektoval zákon a ustanovenie § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca sám v žalobe uviedol ako bonitu žalovaného preveroval. Preto nebol dôvod vyzvať žalobcu na doplnenie žaloby v zmysle ustanovenia § 129 ods. 1 CSP ako sa mylne domnieva žalobca. Žalobca zároveň poukazuje na žiadosť o poskytnutí spotrebiteľského úveru kde sa nachádzajú údaje o úvere zároveň základné údaje o žiadateľovi, kontaktné údaje žiadateľa, údaje o príjmoch žiadateľa a aj údaje o výdavkoch žiadateľa. Tu sú uvedené splátky úverov 0, kreditné karty 0, ostatné výdavky 0, povolené prečerpanie 0, ručiteľské záväzky 0. Aj keby bola pravda, že žalovaný nemal žiadne úvery, kreditné karty, povolené prečerpania alebo ručiteľské záväzky u žiadneho človeka neprichádza do úvahy, aby jeho ostatné výdavky boli 0,- eur. Už len z jeho základných údajov vyplýva, že býva v podnájme za ktorý je iste potrebné uhrádzať určitú sumu. Teda aj keby odvolací súd zobral do úvahy, že čo do príjmovej časti žalobca zistil dôsledne bonitu žalovaného čo do výdavkovej časti tomu tak nebolo. Na tom podľa názoru odvolacieho súdu nič nemení ani skutočnosť, že mal žalobca k dispozícii na posúdenie výpisy z účtu žalovaného. Tak ako správne uvádza súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku v prípade súdneho sporu je povinnosťou súdu posúdiť, či veriteľ konal s odbornou starostlivosťou a náležite rešpektoval zákon č. 129/2010 Z.z. a jeho ust. § 7.

20. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Preto odvolací súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalobcu ktoré nemohli spôsobiť zmenu právneho posúdenia veci.

21. Preto odvolací súd potvrdil rozsudok v jeho napadnutej časti t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP stotožňujúc sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí v napadnutej časti i čo do trov konania.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP keď neúspešný žalobca nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo a úspešnému žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli. Preto odvolací súd vyslovil, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.